

LENAERTS, Hendrik, leraar en bekend redenaar (Antwerpen 20 november 1842 - Antwerpen 14 november 1870).

Lenaerts was kleermakerszoon en volgde lager onderwijs bij meester Myin in de Kammenstraat. Geslaagd voor het eindexamen aan het atheneum te Antwerpen en leraar aan de Middelbare School aldaar (van 1862 tot '69, toen hij om gezondheidsredenen ontslag nam). Daarna volgde Lenaerts lessen in de welsprekendheid bij Jan van Beers en trad herhaaldelijk, in en buiten Antwerpen, als redenaar op.

Lenaerts werkte met proza en gedichten mee aan *Allemaans Vriend*, *De Vlaamsche School* en andere tijdschriften, en met politieke bijdragen aan diverse dag- en weekbladen; hij schreef ook een

roman (Vrouwenlist, 1869). Vlaamsgezind liberaal en lid van de loge, werd hij, na het hoofdredacteurschap van het dagblad De Koophandel geweigerd te hebben, in 1866 secretaris en in 1867 voorzitter van de door J. de Geyter gestichte Liberale Vlaamsche Bond en redacteur van de organen daarvan, de weekbladen De Vooruitgang (1866-'67) en Recht door Zee (sinds 1868). Van zijn Grootnederlandse gezindheid legde hij, diplomatieker dan De Geyter, getuigenis af in een lezing op het Nederlandsch Congres te Gent in 1867, terwijl hij op het daaropvolgende Congres in Den Haag (1868) pleitte voor een geschiedenis van de Nederlandse stam. Rusteloos actief als flamingantisch en strijdend-vrijzinnig redenaar, onder meer in het Komiteit der Volksvoordrachten, waarvan hij secretaris was, bezweek hij op jeugdige leeftijd aan tuberculose.

LITERATUUR: M. Rooses, *Brieven uit Zuid-Nederland* (1871); - G. Schmook, *Multatuli in de Vlaamse gewesten* (1949); - H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse gedachte*, III (1964).

LUDO SIMONS